

Predatoriskt beteende. Sandra Tellström

Jag hade först inte tänkt skriva om detta, men jag känner ändå att jag har ett ansvar mot rasen jag älskar – alaskan Malamute. Här hemma har vi en tik som väntas valpa mer eller mindre vilken dag som helst nu och nya små vackra malamute själar kommer komma till världen.

De förtjänar komma till en värld som inte känner motstånd mot dem och som förstår deras ursprung. Det har säkert inte undgått er vad som skett i Norrtälje med två alaskan malamutes som attackerat en ung kvinna som fick svåra bitskador. Många har hört av sig till mig och till andra malamuteägare oroade över om rasen är farlig.

Jag har pratat med ägarna till dessa två hundar (som mår oerhört dåligt över vad som skett) för att få större inblick i vad som skett och precis som jag och andra misstänkte handlade det om ett jaktbeteende, ett så kallat predatoriskt beteende. Det är ingen ursäkt och skadan är skedd oavsett bakgrunden till incidenten. Men det är viktigt att man ändå förstår varför detta hände och hur man kan undvika liknande situationer i framtiden.

Vad är skillnaden på aggression och predation?

Det ligger helt olika "känslor" bakom dem. I predationen finns en stark målmedvetenhet och ingen ilska. Aggression däremot är något helt annat. Aggression handlar framförallt om varningssignaler, skällande, morrningar, tandvisning, framåtlutad kroppshållning som tydligt talar om för den andra att inte komma närmare. Hunden är ett konfliktlösande djur och kan den undvika att skada sig så gör den det - ofta genom tydliga signaler att jag inte vill att du kommer närmare mig. Varför hunden visar dessa aggression signaler grundar sig på en rad saker som tidigare erfarenheter men framför allt är det känslor som styr och ofta en osäkerhet över att förlora något (ett föremål, sin mat, sin kroppzon etc) som gör att de tydligt säger till den andra att BACKA!

Jag ska försöka ge några exempel för att förklara: Motsatsen till vad som ofta felaktigt visas på film så visar inte vargar tänderna för bytet de jagat ikapp. För tandvisning är en aggressions signal och aggression signaler varnar. *"Kommer du närmare så attackerar jag dig"*. Att vargen skulle varna sitt byte för att komma närmare vore både dumt och absurt. Så jakten innehåller ingen aggression.

Ett annat bra sätt att förklara skillnaden mellan aggression och predatoriskt beteende är att tänka på sig själv, när du är hungrig och står och tillagar din middag så är du knappast förbannad på köttfärsbiffarna som ligger i pannan. Du är hungrig och du tänker tillgodose ditt behov av mat. Likadant är det för hundar och vargar med för den delen, de är inte arga på sitt byte, de är hungriga. Börjar ni förstå vad jag menar med att det är en stor skillnad på dessa två beteenden – aggression som innehåller massvis av känslor, värderingar och erfarenheter medan predatoriskt beteende som är en drift, för att äta och överleva.

Vad innebär då detta?

Jo att en hund som har predatoriska beteenden måste tränas/hanteras efter de förutsättningarna, ingen aggressions terapi i världen kommer bita på predatoriskt beteende – för det är vitt skilda ting!

Hur får hunden ett predatoriskt beteende?

Givetvis ligger genetik till stor grund för detta, och rasen Alaskan malamute tillsammans med många andra hundraser bär på stark jakt drift. Sedan är det såklart individuellt från hund till hund också. Men har jag en hund som bär på jaktgenetik kan jag tänka på vissa saker och förbygga genom rätt hantering av hunden.

✓ **Pinn och boll kastning**

Triggar jakten i hunden och kommer få hunden att i ett helt annat läge och situationen lättare "klicka in" i jaktbeteende och dess efterföljande beteendesvar. Våra hundar kastar vi aldrig eller mycket sällan pinnar till, väl medveten om att det "väcker" saker i hunden. Då rasen bär på stor jakt drift, vill vi göra allt för att dämpa den redan från valp ålder.

✓ **Pipleksaker**

Det pipande ljudet är ju så roligt tycker hunden. Men titta på din hund, ofta går den upp i stress över pipandet och slutar inte fören den "dödat" pipljudet. Ja, behöver jag förklara vidare? Pipljudet är en extrem trigger för avlivningsbeteende. Är det någonting vi vill uppmuntra hos hunden?

✓ **Flockbeteenden**

Att vara två eller flera triggar, det blir svårare att bryta beteendet och det eldas hela tiden på av någon i gruppen. En flock kan bildas tillfälligt genom hundar som leker en stund på en äng. Var därför alltid uppmärksam på om leken börjar ändra form, en liten hund kan snabbt förvandlas till ett byte.

Så varför blev det som det blev för dessa två hundar? Svaret har ni här ovan, hästarna sprang och det triggade jakten stark för hundarna, jakten efter hästarna fick pågå relativt länge vilket fick hundarna att verkligen gå igång i sitt jaktbeteende när kvinnan sen ramlade av och skrek i panik var de förmodligen helt låsta i den sinnesstämningen. Hennes skrik fick förmodligen hundarna att totalt glömma av att det var en människa som låg där och bara agera baserat på jaktdriften. De var två stycken hundar, de triggade varandra och flockbeteenden är starka hos malamuten.

Är man medveten om vad som finns i hunden genetiskt kan man jobba med det. Kom ihåg att även om vissa raser har mer jakt i sig än andra, så har alla hundar jakt i sig. Alla hundar har predatoriskt beteende, oavsett ras.

Vi har några regler här hemma som alltid efterlevs – just för att dämpa och hålla den starka jaktdriften på avstånd.

- ✓ Aldrig pinn eller boll kastning
- ✓ Undviker kampekar och slitlekar, då dessa också grunnar sig i jaktbeteenden
- ✓ Aldrig pipleksaker
- ✓ Aldrig lek med hundar mindre än dem själva
(då de snabbt kan glömma bort att de är hundar och istället blir lovligt jaktbyte)
- ✓ Vara försiktig när vi har fler än en hund lös samtidigt
- ✓ Undvika för långa jaktlekar hundarna emellan – även om det är ack så roligt, bryter vi ganska snabbt. Brottningslekar är bättre!

Så vi vill helt enkelt aldrig trycka på de där "knapparna" för jakt, så ligger inte predatoriska beteenden och bubblar i hunden och hunden kommer inte ha lika lätt för att falla in dem beteendena vid en annan situation.

Sedan är det givetvis viktigt med inkallning och kontaktränning med hunden, att den är fysiskt och mentalt tillfredsställd minskar också risken. Dock ska man alltid vara försiktig för man vet aldrig vad som kan vara triggern för din hund och förebygg genom att ha listan ovan i baktanke redan från första dagen med din lilla valp.

Alaskan malamute är en fantastisk ras och detta som är hänt är oerhört tragiskt, men jag vill det bestämdaste hävda att det var en rad olika olyckliga omständigheter som kunnat drabba många olika hundraser med jaktgenetik i sig. Rasen är långt ifrån aggressiv, snarare motsatsen – men det är en hund man ska kunskap för att ha.

Vill avsluta med att säga att mina tankar går till de stackars kvinnorna och hästarna som tvingades uppleva en helt klart traumatisk händelse, men även till hundägarna som förlorat sina två familjemedlemmar och nu förmodligen känner sig väldigt ensamma och utsatta.